

- Dat is het laatste, eenige doel van mijn leven. Dat is de bevrijding. *Weten is vrijheid.*
- Ds. ROORDA. Louise, herroep het. Louise je zàl, je màg niet. (*woest*). Ben jij een moeder? Verdien jij moeder te zijn. (*Hij grijpt haar vast aan de tengere schouders*). Op de knieën, smeeek om vergiffenis. Op de knieën zeg ik!
- (*Zij zinkt weg onder zijn greep, zij bezwijkt onder zijn kracht. Maar zij blijft kalm. Langzaam begint de kerkklok te luiden. Men ziet de dorpingen over het klinkerpad naar de kerk gaan*).
- LOUISE (*herstelt zich, gaat weer zitten op de vensterbank. Zij is ijzig kalm*). Kom Frans, laten wij dit gesprek nu staken. Ga jij naar je werk. Dáár is je plicht, dáár is je dienst.
- Ds. ROORDA (*uiterst bewogen*). God, Louise, ga mee. Die ééne daad en alles is weggevaagd. Die ééne daad, en we begrijpen elkaêr. Wij komen er niet door deze worsteling. We raken verward in elkanders zieleleven. We dwalen in een duister labyrinth. Jij hoort in mijn leven, jij en ons kind! Vat het nu aan, ik ben sterk, ik zal je het leven geven, ik zal je. . . .
- LOUISE (*toonloos*). Neen, het zou niet goed zijn. Het zou niet wáár zijn. Je bent niet tot mij gekomen uit dat leven. Ik heb er geen deel aan. Laat mij nu hier, laat mij nu maar hier, in mijn eigen sfeer. M'n ontbijtboel moet af, en de kamer moet netjes voor als straks de kerkeraad komt.
- (*Er wordt geklopt*).
- DE KOSTER (*een oud man*). Dominé, is U gereed? De kerk zit al een kwartier te wachten. Ze vragen allemaal waar U blijft.
- Ds. ROORDA. Goed Janssen, ik kom.
- Ds. ROORDA (*staat nu midden in de kamer. Hij kijkt op naar de kerk*).
- LOUISE (*is kalm naar haar ontbijttafel gegaan en gaat door met afwasschen*).
- Ds. ROORDA. Als jij het wil, dan ga ik niet. Dan ben ik ziek. Dan ben ik van jou, dan zal ik voor jou alles, alles verloochenen.
- LOUISE (*kalm*). Dat is niet eerlijk, Frans. Dat is niet. . . . Godsdienstig.
- Ds. ROORDA. O God, geef mij kracht. Rijt mij niet uiteen. Er zijn twee machten, twee zuigingen, die mij naar zich toe trekken. Waar moet ik heen, waar vind ik vrede?
- LOUISE (*rustig*). Dáár Frans. Ik ben bestand tegen de eenzaamheid. Jou roept het leven.